

Februar 1974.

Notat om arbejdsformidlingens placering i samarbejdet om sager efter bistandsloven.

I. Samarbejde mellem arbejdsformidlingen og sociale myndigheder efter gældende regler.

Efter revalideringslovens § 14, stk. 2 og 3, er der et udbygget samarbejde mellem revalideringscentrene og arbejdsformidlingen.

Endvidere foregår der samarbejde mellem mødrehjælpen og arbejdsformidlingen i sager, hvor der efter mødrehjælpsloven ydes hjælp til uddannelse af enlige mødre.

Tilsvarende samarbejde finder sted mellem de sociale udvalg og arbejdsformidlingen i sager om hjælp til uddannelse efter forsorgslovens § 56, stk. 2, og enkepensionslovens § 15, stk. 5, til enlige forsørgere og enker uden børn.

Endvidere har de sociale udvalg på grundlag af reglerne i *forsorgslovens §§ 48 og 61* brug for oplysninger fra arbejdsformidlingen i form af dokumentation for, at der ikke kan anvises arbejde til en ansøger om underholdshjælp, og at pågældende ikke har nægtet at tage anvist arbejde eller er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid (så der er grundlag for krav om tilbagebetaling af hjælpen).

Endelig følger det af socialministeriets cirkulære af 25. januar 1971 om familievejledning og efterværn, at børne- og ungdomsværnet skal optage kontakt med arbejdsformidlingen i sager om unge med særlige erhvervsmæssige problemer.

II. Bistandslovforslagets regler.

1) Bistand med erhvervsmæssigt sigte.

Efter bistandslovforslaget er den kompetence, som efter den nugældende lovgivning er henlagt til revalideringscentre, mødrehjælpsinstitutioner, sociale udvalg samt børne- og ungdomsværn til at yde bistand i form af hjælp til uddannelse og revalidering, nu samlet hos det sociale udvalg.

Der henvises til bestemmelserne i forslagets § 42, hvorefter der, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og

familien, af det sociale udvalg kan ydes hjælp til uddannelse, der ikke dækkes gennem Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning.

Efter bestemmelsen i stk. 2, der svarer til revalideringslovens § 8, kan til personer med nedsat erhvervsevne endvidere ydes hjælp til værktøj, arbejdsmaskiner og etablering m.v., idet afgørelsen dog i disse tilfælde træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra det sociale udvalg.

Af det sociale udvalg kan efter bestemmelsen i § 46, stk. 2, dernæst ydes hjælp til afholdelse af udgifter, der står i direkte sammenhæng med henstilling eller pålæg meddelt af en offentlig myndighed med hensyn til et barns pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde. Bestemmelsen svarer til den nugældende regel i børne- og ungdomsforsorgslovens § 27, stk. 2, nr. 4.

For så vidt særlig angår samspillet mellem de sociale myndigheder og arbejdsformidlingen i disse tilfælde, er det i forslagets § 30, stk. 1, samtidig fastsat, at de sociale udvalg eller revaliderings- og pensionsnævnene, når ydelse af støtte af den heromhandlede karakter med henblik på at tilvejebringe, bevare eller forbedre en persons erhvervsmuligheder skønnes at komme på tale, søger vejledning hos den offentlige arbejdsformidling, og at nærmere regler herom fastsættes af socialministeren efter forhandling med arbejdsministeren.

2) Regler om dokumentation af anvisningsmuligheder.

Efter bistandslovforslaget vil det som hidtil efter forsorgsloven påhvile de sociale udvalg at sørge for den fornødne kontakt med den offentlige arbejdsformidling i forbindelse med ydelse af henholdsvis forbigående og varig hjælp, idet det efter §§ 38, nr. 1, og 44 er en forudsætning, at der ikke kan anvises den hjælpsøgende eller ægtefællen arbejde.